IJCRT.ORG ISSN : 2320-2882
INTERNATIONAL JOURNAL OF CREATIVE RESEARCH THOUGHTS (IJCRT)
An International Open Access, Peer-reviewed, Refereed Journal

இலங்கை, மட்டக்களப்பு மாரியம்மன் கோயில் வெளியில் துணைத் தெய்வங்கள்

கலைமகள் கிருஸ்ணமூர்த்தி,
முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர்,
நாட்டார் வழக்காற்றியல் துறை & ஆய்வு மையம்,
தூய சவேரியார் கல்லூரி (தன்னாட்சி),
பாளையங்கோட்டை,

இலங்கையில் சிங்களவர், தமிழர், இஸ்லாமியர், கிறித்தவர், பறங்கியர், மலாயர், காப்பிலியர், பழங்குடி மக்கள் ஆகியோர் வாழ்கின்றனர். தமிழர்கள் கிழக்கு. வடக்கு, மலையகம் ஆகிய பகுதிகளில் செறிந்து வாழ்கின்றனர்.

கிழக்கு மாகாணம் நீண்ட கரையோரப்பகுதிகளைக் கொண்ட பகுதியாகும். மட்டக்களப்பு, அம்பாறை, திருகோணமலை போன்ற மாவட்டங்களையும் கல்முனை, காத்தான்குடி, மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, ஏறாவூர், வாழைச்சேனை, அம்பாறை, செங்கலடி போன்ற நகரங்களையும் கொண்டதாகும். கிழக்கு மாகாணத்தில் அதிக தாக்கம் செலுத்துபவர்களாக முக்குவர் என்னும் சமூகத்தினருள்ளனர். இவர்கள் முற்குகர் எனவும் அழைக்கப்படுகின்றனர். இவர்கள் இந்தியாவில் மலபார் பகுதியிலிருந்து வந்து புத்தளம், மட்டக்களப்பு, அம்பாறை போன்ற பகுதிகளில் குடியேறி இங்குள்ள பழங்குடி மக்களுடன் இணைந்ததாக மட்டக்களப்பு மான்மியத்தில் கூறப்படுகின்றது (எஃப்.எக்ஸ்.சி. நடராசா, 1998: 7). ஆனால் வரலாற்றாசிரியர்களால் இதனை அறுதியிட்டுக் கூற இயலவில்லை. இப்பகுதியில் வாழும் மக்களின் வாழ்வியல்முறைக்கு அடிப்படையாக இருப்பது முக்குவச்சட்டமுறையாகும். இச்சட்டமுறை பிரித்தானியர் ஆட்சியில்

ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. மேலும் இன்றைய இலங்கைச் சட்டக்கோவையிலும் இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டு;ள்ளது. இங்கு வாழும் மக்களின் காணி உரிமை, கோயில் உரிமம், திருமணமுறை என்பவற்றில் முக்குவச்சட்டம் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றது.

இலங்கையில் மாரியம்மன், கண்ணகையம்மன், திரௌபதை அம்மன் பேச்சியம்மன், நீலி, செண்பகநாச்சி போன்ற தாய்த் தெய்வங்கள் பரவலாக வழிபடப்பட்டு வருகின்றன. இதில் மாரியம்மன் கோயில் வெளியில் அமைந்துள்ள துணைத்தெய்வங்கள் பிரதேசம், வழிபாட்டு முறை ஆகியவை சார்ந்து வேறுபடுகின்றன. ஆகம வழிபாட்டைப் பின்பற்றும் கோயில்களில் பொதுவாக காத்தவராயன், காளி, முருகன், பிள்ளையார், விஸ்ணு, வைரவர் ஆகிய துணைத்தெய்வங்களுள்ளன. பத்ததி, நாட்டார் வழிபாட்டுக் கோயில்களில் காத்தவராயன், காளி, பேச்சி, வைரவர், வீரபத்திரர், நாககன்னி ஆகிய தெய்வங்களுள்ளன. இத்துடன் வெல்லாவெளி, வாழைச்சேனை, முதூர் ஆகிய பகுதிகளில் வதனமார் தெய்வம் துணைத் தெய்வமாகவுள்ளது.

வழமையாக கோயில் இடம்பெற்றத் துணைத் தெய்வங்கள் மக்களின் காவல் தெய்வங்களாகவும் தொழிற் உற்பத்தியுடன் தொடர்புடையதாகவுமுள்ளன. ஆகம வழிபாட்டில் முதன்மைத் தெய்வம் மட்டுமே முன்னுரிமை பெறுகின்றது. நாட்டார் மரபில் துணைத் தெய்வங்கள் காவல் தெய்வங்களாகவும் அச்சமூக மக்களின் குல தெய்வங்களாகவும் விளங்குவதால் அவை வழிபாட்டில் முக்கிய இடம்பெறுகின்றன. மாரியம்மன் கோயில் வெளியில் காவல்தெய்வங்களாகக் காத்தவராயன், வைரவர் ஆகியவையுள்ளன. குல தெய்வங்களாகக் கரடித்தெய்வம், குறுமுனி ஆகிய தெய்வங்களுள்ளன. காத்தவராயன் மாரியம்மனின் காவல் தெய்வமாகவும் அச்சமூக மக்களின் குலத் தெய்வமாகவுமுள்ளது.

மேற்குறித்த துணைத் தெய்வங்களில் காத்தவராயன், வதனமார் ஆகிய தனித்த வழிபாடுகொண்ட தெய்வங்களாகவுள்ளன. காத்தவராயன் மாரியம்மன் தொன்மத்தில் மாரியம்மனின் மகனாகக் கருதப்படுகின்றார். வதனமார் கால்நடை வளர்ப்புடன் தொடர்புடைய ஒரு தெய்வக் குழுமமாகும். இது மாரியம்மன் தொன்மத்துடன் இணையாத தெய்வம். வழிபாட்டின்போது காத்தவராயனுக்குக் கழுமரக்கூரும் வதனமாருக்கு மூன்றடி நீளம் கொண்ட குற்றியும் நட்டு வழிபடுகின்றனர். வதனமாரை கால்நடை வளர்ப்பு, விவசாயம் போன்ற தொழிகளில் ஈடுபடும் மக்கள்; பால்சார்ந்த பொருள்களைப் படைத்து வழிபடுகின்றனர். காத்தவராயன் அனைத்துச் சமூகங்களும் வழிபடும் தெய்வமாகவுள்ளதோடு வடமாகாணத்தில் அசைவப் படையலிட்டும் வழிபடுகின்றனர். இவ்விரு தெய்வங்களின் வழிபாட்டிலும் தொன்மக்கதைகளைப் போலச்செய்கின்றனர். இக்கட்டுரை தெய்வங்களும் மாரியம்மன் வழிபாட்டில் பெறும் முக்கியத்துவம், இத் தெய்வங்களுக்கும் மக்களுக்குமான தொடர்பு, போன்றவற்றை ஆராய்கின்றன.

மாரியம்மன் வழிபாட்டில் காத்தவராயன் சடங்கு

கிழக்கு மாகாகணத்தில் இடம்பெறும் மாரியம்மன் வழிபாட்டில் காத்தவராயன் உடுக்கடி பாடல், தவநிலைச் சடங்கு போன்றவை நடைபெறுகின்றன.

தவநிலைச் சடங்கு

தவநிலைச்சடங்கு மகாமாரியம்மன், முத்துமாரியம்மன் கோயில்களில் நடைபெறுகின்றன. இங்கு 40ஆம் கிராமம் முத்துமாரியம்மன் கோயில், தாண்டியடி முத்துமாரியம்மன் கோயில் ஆகியவற்றில் இடம்பெற்ற தவநிலைச் சடங்குகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன. 40ஆம் கிராமம் முத்துமாரியம்மன் கோயிலில் ஆறாம்நாள்ச் சடங்காக அதிகாலை 2.30 மணிக்கு தவநிலைச் சடங்கு இடம்பெறுகின்றது. கோயில் முன்றலில் தவநிலைக்கம்பமும் அதற்கெதிரே சற்றுத்தள்ளி கழுமரமும் உள்ளன. இவ்விடத்திலே தவநிலைச்சடங்கை நிகழ்த்துகின்றனர். இச்சடங்கில் மாரியம்மன் தவநிலைக்குச் செல்லல், காத்தவராயன் தெய்வத்தைக் கழுவில் ஏற்றுதல் போன்ற நிகழ்வுகள் இடம்பெறுகின்றன.

தவநிலைச் சடங்கில் தவநிலைக்கம்பத்தின் அலங்கரிப்பு முக்கியமானது. இத்தவநிலைக்கம்பம் முப்பதடி உயரம் கொண்டது. அதில் ஏறிச் செல்வதற்காக ஒருஏணி பொருத்தப்பட்டுள்ளது. தவநிலைக்கம்பத்தில் அடிப்பகுதி தாமரை மலர் அமைப்பிலும் மேல்ப்பகுதி வட்டமாகவும் அமைந்துள்ளது. இது நான்கு நபர்கள் அமரக்கூடிய வகையிலுள்ளது. தவநிலைக்கம்பத்தின் கீழ்பகுதியில் நான்கு கம்பு நட்டு அதனைச் சேலையால் அடைக்கின்றனர். இது ஐந்தடி உயரம் கொண்டது. கம்பத்தின் அடிப்பகுதியை வேப்பங்குழை, கமுகம்பாளை வைத்துப் பட்டுத்துண்டினால் சுற்றிக்கட்டியுள்ளனர். அதன்கீழ் கூரைச் சேலையை மடித்துக்கட்டுகின்றனர். சேலைகள் நீலம், பச்சை, சிவப்பு, நாவல், இளஞ்சிவப்பு போன்ற நிறங்களைக் கொண்டதாகக் காணப்படுகின்றன. இச்சேலைகளை ஐந்து வரிசைகளாகக் கட்டுகின்றனர். அத்துடன் கீழ்ப்பகுதியில் பத்துக் கும்பங்களும் பத்து வட்டாமடைகளும் வைக்கின்றனர். இம்மடைகளில் குருத்தோலை அலங்காரம், தாமரைமலர்கள் (வெள்ளை, சிவப்பு) ஆகியவை இடம்பெறுகின்றன. இவற்றோடு இரண்டு குத்துவிளக்குகளை ஏற்றுகின்றனர். தவநிலைக்கம்பத்தின் மேல்ப்பகுதியிலுள்ள வட்டமான சிறுதளத்தை வெள்ளை வேட்டியினால் சுற்றிக்கட்டுகின்றனர். வேட்டியினால் மறைக்கப்பட்ட பகுதிக்குள் மூன்று கும்பங்களை வைக்கின்றனர். பின்னர் மேல்ப்பகுதியிலிருந்து கீழ்ப்பகுதி வரை முழுவதுமாக ஒரு சேலையைச் சுற்றுகின்றனர். இத்தவநிலைக்கம்பம் ஒரு பெண்ணாக உருவப்படுத்தப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். அதன் மேல்ப்பகுதி, கீழ்ப்பகுதி ஆகியவற்றைப் பெண்ணின் தலை மற்றும் இடுப்புப் பகுதிகளாகக் கருதி அலங்கரித்துள்ளனர்.

அடுத்து, கழுமரத்தை அலங்காரம் செய்கின்றனர். கழுமரம் ஆறடி உயரத்திலுள்ளது. இது உருளைவடிவம் கொண்டதாகும். கழுமரத்தின் மேல்ப்பகுதியில் குறுக்காகக் கம்பு வைத்து, அக்கம்பின் நுனிப்பகுதியில் கவிழ்ந்த தாமரை மொட்டின் அலங்காரம் இடம்பெற்றுள்ளது. அதன்மேல் கழுமரக்கூருள்ளது. கழுமரத்தைச்சுற்றி சேலைகட்டி, குருத்தோலையால் அலங்காரம் செய்கின்றனர். அதன் அடிப்பகுதியில் கும்பம் வைத்துக் கும்பத்தில் காத்தவராயன் முகத்தை ஏற்றுகின்றனர். மடையின் இரு பக்கங்களிலும் அலங்காரம் செய்யப்பட்ட வட்டாமடை உள்ளது. இச்சடங்கில் மாரியம்மன்,

காத்தவராயன் ஆகிய தெய்வங்களுக்குரிய கட்டாடிகள் மாத்திரமே தெய்வமாடுகின்றனர்.

இச்சடங்கு மாரியம்மன் முத்துவரம்பெறல், காத்தவராயன் பிறப்ப ஆகிய தெய்வத் தொன்மக் கதைகளை பிரதிபலிப்பதாகவுள்ளது. அத்தொன்மைக்கதைகள் பின்வருமாறு: மாரியம்மன்; காத்தவராயனைத் தனக்குக் காவலாய் உருவாக்கின்றார். மாரியம்மன் பூலோகத்தில் வசிக்கும்போது அவருடன் காத்தவராயனும் வசிக்கின்றார். அப்போது குளத்தில் தினமும் தேவலோகத்தைச் சேர்ந்த ஏழு பெண்கள் குழிக்க வருவதை அறிந்தவர் அப்பெண்களின் ஆடைகளை எடுத்தொழித்து வைக்கின்றார். அப்பெண்கள் சிவனிடம் முறையிட, சிவன் காத்தவராயனுக்குப் பூலோகத்தில் பிறந்து, அப்பெண்கள் மீது காதல் கொண்டு இறக்கும்படி சாபங்கொடுக்கின்றார். இதனை அறிந்த மாரியம்மன் "வேகாச் சுடலையிலும் சகாதவரம் தந்தேன்" எனச் சாகாத வரத்தை அளிக்கின்றார். இதில் ஏழு கன்னிகளின் ஒருத்தியானவள் பூலோகத்தில் ஆரியப்பூமாலையாகப் பிறக்கின்றாள். அவளைத் திருமணம் செய்யக் காத்தவராயன் கழுவிலேறுகின்றான். இக்கதையைக் காத்தவராயன் கழுவேற்றலில் நிகழ்த்துகின்றனர்.

மாரியம்மன் முத்தைப்பெற தவம் செய்யும் புராணக்கதை பின்வருமாறு: மாரியம்மன் செய்த தவத்தின் பயனால் இவருடைய நெற்றியில் நெற்றிக் கண் உருவாகின்றது. நெற்றிக்கண் மிகவும் சக்தி கொண்டது என்பதையறிந்த சிவன், விஸ்ணு இருவரும் அக்கண்ணைப் பெறுவதற்குச் சூழ்ச்சி செய்கின்றனர். இதற்கமைவாகச் சிவன், மாரியின் முன்தோன்றி நீ கேட்கும் வரத்தைத் தரவேண்டுமானால், நீ தவத்தினால் பெற்ற நெற்றிக்கண்ணைத் தரும்படிக் கேட்கின்றார். மாரியம்மனும் நெற்றிக்கண்ணைக் கொடுத்துவிட்டு உலகை அழிக்கும் கண்டாசூர மாலையைக் கேட்கின்றார். இக்கதையில் குறிப்பிட்டபடி சடங்கில் மாரியம்மன் முத்துவரம் வாங்கத் தவம் செய்யும் சாட்சியை நிகழ்த்துகின்றனர். இக்கதையில் மாரியம்மன் தவத்திற்குச் சென்றபின் காத்தவராயன் ஆரியப்பூமாலையிடம் சென்று இறக்க நேரிடும் என்பதால் சடங்கில் மாரியம்மன் கட்டாடி தவம் செய்வதற்குச் செல்கையில் காத்தவராயன்

கட்டாடியைக் கழுமரத்தில் கட்டிவைத்துவிட்டுச் செல்லும் காட்சியை நிகழ்த்துகின்றனர்.

சடங்கு நிகழ்த்துதல்

காத்தான், மாரியம்மன் ஆகிய தெய்வங்களுக்குத் தெய்வமாடும் கட்டாடிகள் கோயிலின் உள்ளிருந்து வெளிவருகின்றனர். அவர்களுடன் உதவிப்பூசாரிகள், பறை வாசிப்பவர்கள் அனைவரும் வருகின்றனர். அவர்களைத் தொடர்ந்து மக்கள் கற்பூரச்சட்டி எடுத்தும் குரவையிட்டும் வருகின்றனர். அனைவரும் ஊர்வலமாகக் கோயிலைச் சுற்றிக் காத்தவராயன் பந்தலுக்கு வந்தபின் காத்தவராயன் மாரியம்மன் தொன்மம் சார்ந்த பாடல்களை உதவிப் பூசாரிகள் உடுக்கடித்துப்பாடுகின்றனர். இப்பாடலுக்கு ஏற்றவாறு கட்டாடிகள் ஆடுகின்றனர். அதன்பின் காத்தானுக்குரிய கழுமரத்தடியில் பூசை இடம்பெறும். இப்பூசையில் “எங்கேயடா கண்டு வந்தாய் மகனே கண்டு வந்தாய் அந்த ஆரியப்பூமாலைதனை மகனே மாiலைதனை ..” எனக் காத்தான் பாடல்கள் பாடப்படும். அதற்குரிய வகையில் காத்தானுக்குத் தெய்வமாடுபவர் ஆடுகின்றார். பின்னர் காத்தான் கட்டாடி கூடியிருக்கும் மக்களுக்கருகில் சென்று மக்களை ஆசிர்வதிக்கின்றார். அதன்பின் காத்தான் கட்டாடியை மாரியம்மன் கட்டாடி கழுமரத்தில் கட்ட முற்படுகின்றார். அப்போது கழுமரத்தில் எறமுடியாது என காத்தானுக்கு தெய்வமாடும் கட்டாடி பாவனை செய்கின்றார். மாரியம்மன் கட்டாடி காத்தனை பிடித்து இழுத்துவந்து கழுமரத்தில் ஏற்றுகிள்றார். அப்போது காத்தான் கட்டாடி ‘கூய்’ என சத்தம் போட்டு கழுமரத்தில் கட்டப்படுவதுபோல் பாவனை செய்ய மக்கள் அரோகரா எனக் கத்துகின்றனர்.

அதன் பின்னர் மாரியம்மன் தவநிலைக்குச் செல்லல் இடம்பெறும்;. முதலில் தவநிலைக் கம்பத்திற்குப் பூசை இடம்பெறும். பூசையில் மாரியம்மன் காவியமான “அமிர்தபரி பூரணி நளின விழி காரணி அன்னபரி பூரணி சொர்னவழி காரணி…” என்னும் பாடல் நிறைவுபெற மாரியம்மன் கட்டாடி குழுமியிருக்கும் அனைவரின் தலையையும் தடவி ஆசிர்வதிககின்றனர். பின்னர் மாரியம்மன் கட்டாடி தவநிலைக் கம்பத்திலுள்ள ஏணி ஊடாக ஏறத்தொடங்குகின்றார். அப்போது பாடல் பாடுபவர்களால் தவநிலைக் கம்பத்தின் கீழிருந்து ‘பஞ்சபுராணம் ஓதப்படுகின்றது. அவர்

கம்பத்தையடைந்தபின் மாரியம்மன் தவநிலைப்பாடல்களைப் பாடுகின்றனர். இப்பாடல் பின்வருமாறு, 'திருவணா மலையிற் குகநம சிவாய ….. என ஆரம்பித்து ஆறுஞ் சுடலை காத்தவரே அலையா முத்தை யருள்வாய்' என நிறைவுபெறுகின்றது. இப்பாடல்கள் சிவனைப் புகழ்ந்து பாடி வரத்தைத் தரும்படிக் கேட்கும் பாடல்களாகக் காணப்படுகின்றன.

மறுபக்கம்; காத்தான் கட்டாடி கழுமரத்திலிருந்து இறங்க முயற்சி செய்வதோடு அவரைச் சுற்றிக் கட்டப்பட்டிருக்கும் பழங்களை எடுத்து மக்களுக்குக் கொடுக்கின்றார். இது ஒரு பக்கம் நடைபெறும். தவநிலைச்சடங்கில் மாரியம்மன் கட்டாடி ஒவ்வொரு தவநிலைப்பாடல்கள் முடியும் தறுவாயிலும் வரம்பெற்றதன் குறியீடாகத் தவநிலைக்கம்பத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள மடையிலுள்ள பழங்கள், பூக்கள், வேப்பிலை, போன்றவற்றைக் கீழுள்ள மக்களுக்குப் போடுகின்றார். இதனைப் பெறுவதற்காகப் பெண்கள், ஆண்கள் அனைவரும் மடியேந்துவதுபோல் சேலையை வேட்டியை பிடித்தபடி பயபக்தியுடன் அதனைப் பெற்றுக்கொள்கின்றனர். இந்நிகழ்வு மாரியம்மன் தவம்மூலம் பெற்றவரத்தை மக்களுக்கு அளிக்கும் காட்சியாகும். மாரியம்மன் கட்டாடி முத்துக்களை பெற்றுவந்த பின்னர் தவநிலையிலிருந்து இறங்கிக் காத்தான் கட்டாடியைக் கம்பத்திலிருந்து இறக்குவார். பின் இரு கட்டாடிகளும் கோயிலுக்குள் சென்று வணங்கிவிட்டுக் கோயில் கருவறைக்கெதிரே முற்றத்தில் வெள்ளைச் சேலை விரித்து அமர்ந்திருக்கின்றனர். அப்போது மக்கள் அவர்களிடம் சென்று ஆசிபெறுகின்றனர். இதன்போது இரு கட்டாடிகளும் தலையில் நீர்தெளித்து மஞ்சள் பூசி ஆசிர்வதிக்கின்றனர்.

வம்மயடியூற்று முத்துமாரியம்மன் கோயிலில் நிகழ்த்தப்படும் வதனமார் சடங்கு

வெல்லாவெளியிலிருந்து உட்செல்ல நாற்பதாம் கிராமத்தினை வந்தடையலாம். இக்கிராமத்திற்குச் செல்லும் பாதை மண்பாதையாகும். பாதையின் இரு பகுதியிலும் நீரோடை ஓடுகின்றது. அங்கு பெருமரங்களும் வயல்வெளிகளும் சிறுமலைகளும் சூழ்ந்துள்ளன. இவ்வயல்ப்பகுதிகளைக் கடந்தே நாற்பதாம் கிராமத்திற்குச் செல்ல வேண்டும். நாற்பதாம் கிராமத்திலுள்ள ஒவ்வொரு வீட்டினைச் சுற்றியும் தென்னை, மா, பலா போன்ற மரங்கள் உள்ளன. அத்தோடு வீடுகளில் வீட்டுத் தோட்டம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதேபோல் கோயிலைச்

சுற்றியும் முதிரை, வேம்பு, கொன்றை, வில்வம் போன்ற மரங்கள் காணப்படுகின்றன. கோயிலின் பரிபாலத்தெய்வங்களில் ஒன்றாகச் சுவாதி அம்மனும் வதனமாரும் உள்ளனர். இக்கோயில்ச் சடங்கில் கதவுதிறந்து ஐந்தாம்நாள்ச் சடங்காக வதனமார் வழிபாடு இடம்பெறுகின்றது. இவ்வழிபாட்டில் சுவாதி அம்மன் வதனமாருக்கு அருள் வழங்குதல், வதனமார் மாடுபிடிக்கும் நிகழ்வு, வதனமார் பால்வார்க்கும் நிகழ்வு, வதனமார் காலை அடைக்க அத்திமரம் வெட்டும் நிகழ்வு ஆகியவை நிகழ்த்தப்படுகின்றன.

வதனமார் தெய்வத்திற்கான வழிபாடு ஐந்தாம்நாள் காலை ஐந்து மணியளவில் மாரியம்மன் கோயிலில் ஆரம்பிக்கின்றது. இவ்வழிபாட்டின்போது சுவாதி அம்மனுக்குப் பெண்ணொருவரும் வதனமாருக்கு ஆணொருவரும் தெய்வமாடுகின்றனர். சுவாதிஅம்மன் பந்தல்முன் சுவாதி அம்மனுக்குத் தெய்வமாடுபவர் வதனமாருக்கு ஆசி வழங்குகின்றார். பின்னர் அனைவரும் ஊர்வலமாகப் பூசைக்குரிய பொருட்களுடன் நீரோடைக்கருகில் அமைந்துள்ள திக்கோடை பிள்ளையார் கோயிலுக்குச் செல்கின்றனர். இக்கோயிலுக்கு இடதுபுறம் வயல்வெளி காணப்படுகின்றது. அத்துடன் கோயிலினைச்சுற்றி மருதமரங்கள் உள்ளன. கோயிலுக்குப் பின்பகுதியில் சிறு மலைக்குன்று உள்ளது. குன்றின் மேலும் குன்றினைச் சுற்றியும் வதனமார் சடங்கு நிகழ்த்தப்படுகின்றது.

வதனமார் மாடுபிடிக்கும் நிகழ்வு

இவ்வழிபாட்டுச் சூழலில் மக்கள் மலைக்குன்றினைச் சுற்றி அமர்ந்திருக்கின்றனர். முதலாவதாக குழுமாடு பிடிக்கும் நிகழ்வு இடம்பெறுகின்றது. வதனமாருக்கு தெய்வமாடுபவர் வெளுக் கயிற்றினைத் தோளில் போட்டுக்கொண்;டு இன்னொரு கயிற்றினை மாடுபிடிக்கும் சுருக்குப்போல் பிடித்துக்கொண்டு அமர்ந்;திருப்பவர்களிடையே ஓடி, மாடுகளைத் தேடுவதுபோல் பாவனை செய்வார். இதன் தொடர்ச்சியாகக் கூட்டத்தில் இருக்கும் பத்து தொடக்கம் பதினைந்து வயதுக்குட்பட்ட சிறுவர்களைத் தேடி, அவர்கள் கழுத்தில் வெளுக்கயிற்றினைப் போட்டு இழுப்பதுபோல் பாவனை செய்வார். அவ்வாறு வதனமார் கயிற்றினால் சுருக்குப்போட்டு ஒரு நபரைத் தெரிவுசெய்யும் பட்சத்தில் அவர் வதனமார் கயிற்றில் சிக்காமல் எழுந்து கோயிலைச்சுற்றி ஓடத்தொடங்குவார். இவ்வாறு

வதனமாரும் ஒவ்வொருவராய்த் தெரிவுசெய்ய அவர்களும் தங்களை மாடுகளைப்போலப் பாவித்து எழுந்து ஓடத்தொடங்குவார்கள். எப்படியும் இருபது பேர்கள் எழுந்து ஒரு குழுவாகச் சேர்ந்து ஓடத்தொடங்குவார்கள். வதனமாரும் அவர்களை மாடுகளாகக் கயிற்றினால் சுருக்குப் போட்டுப் பிடிப்பதாகப் பாவனைசெய்து, ஓடுபவர்களைத் துரத்திப்பிடித்து இழுத்து வருவார்.

இதன் தொடர்ச்சியாக மாட்டினை வண்டிலில் பூட்டும் நிகழ்வு இடம்பெறும். இதன்போது வதனமார் மாடுகளாகப் பாவித்து இழுத்து வந்தவர்களின் மீது நீர் தெளித்து, அவர்களின் கழுத்தில் பட்டுத்துணியினைக் கட்டுவார். பின் பிடித்துவந்தவர்களை இருவர் இருவராகச் சேர்த்து வண்டிலில் மாடுகளைக் கட்டுவதுபோல் பாவனை செய்வார். இந்நிகழ்வு குன்றினைச் சுற்றி இடம்பெறும். அப்போது குன்றின் மேல் மடைவைக்கப்பட்டு படையல்கள் படைக்கப்படும். இங்குப் பால், பால்பொங்கல், தயிர் போன்றவை முக்கிய படையல் பொருட்களாகப் படைக்கப்படுகின்றன. அத்தோடு அன்றைய நாள் அக்கிராம மக்கள் தங்களின் பால் உற்பத்தி முழுவதனையும் நேர்த்தியாய்ச் கோயிலுக்குச் செலுத்துகின்றனர்.

வதனமார் பால்வார்க்கும் நிகழ்வு

மூன்றாவது நிகழ்வாகப் பால்வார்க்கும் நிகழ்வு இடம்பெறும். பால்வார்க்கும் சடங்கில் குன்றில் வைக்கப்பட்ட மடைக்குப் பூசைகள் இடம்பெற்றுப் பொங்கல் படைக்கப்படும். பின்னர் வதனமாரினை அமரச்செய்து நேர்த்திக்குக் கொண்டுவந்த பாலினை வதனமார்மீது வார்க்கின்றனர். இதுவே பால்வார்க்கும்; சடங்காகும். பாலினை நேர்த்தியாய் ஊற்றுபவர்கள் வரிசையில் நின்று பாலினை வார்க்கின்றனர். குன்றில் இருந்து வழிந்துவரும் பாலினை மக்கள் குடிக்கின்றனர். பால்வார்த்த பின்னர் வதனமாருக்குப் பூசாரி கற்பூரம்காட்டிப் பூசை செய்கின்றார். பூசை முடிந்தபின் படைக்கப்பட்டவை மக்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்கப்படுகின்றன. வதனமார், பால் பொங்கல், பழங்கள் அனைத்தையும் சேர்த்து ஒரு கலவையாகச் செய்வார். அக்கலவையை மாடுகளாய்ப் பிடிக்கப்படட்வர்களுக்கு, வேப்பங்குழையால் தடவி, நீர்தெளித்து, ஆசிர்வாதம் செய்து பொங்கல் ஊட்டுவார். பின்னர் குழந்தைகளுக்கும் ஊட்டுவார்.

அத்திமரம் வெட்டும் நிகழ்வு

பால்வார்க்கும் சடங்கிற்குப் பிறகு அத்திமரம் வெட்டும் நிகழ்வு இடம்பெறும். அத்திமரம் வெட்ட வதனமார், அனுமாருக்குத் தெய்வமாடுபவர்கள், பூசாரி, மக்கள் (ஆண்கள், பெண்கள், சிறுவர்கள்) அனைவரும் பூசைப்பொருட்களுடன் அப்பகுதிக்குச் செல்கின்றனர். இச்சடங்கு மாட்டினை வளர்க்க காலை அடைப்பதற்குரிய மரத்தினை வெட்டும் சடங்காகும். இச்சடங்கிற்காக ஊருக்குச் சற்றுத் தள்ளியுள்ள ஒரு நீரோடைக்கருகிலுள்ள அத்திமரம் தெரிவுசெய்யப்படுகின்றது. இம்மரம் உயரமானதாகவும் மெல்லிய கம்புகளைக் கொண்டதாகவும் இருக்க வேண்டும்.

காலை அடைக்கத்; தெரிவுசெய்யப்பட்ட மரத்தினடியில் மடை வைக்கப்படுகின்றது. மடையில் பசும்பாலும் பசும்பால்ப்பொங்கலும் படைக்கப்படுகின்றன. இதன்போது வீடுகளில் விளைந்த வெண்டிக்காய், பயிற்றங்காய், வாழைக்காய், பச்சைச்சோழன் போன்றவற்றையும் படைக்கின்றனர். பின்னர் பூசை செய்கின்றனர். அதன் பின்னர் மரம் வெட்டப்படுகின்றது. இதன்போது தலைமைப்பூசாரி மந்திர உச்சாடனம் செய்து மரத்தின் ஏதாவது கிளையில் ஒரு வெட்டினை வெட்டுகின்றார். அப்போது அவர் திடீரென தூக்கி எறியப்படுகின்றார். மரத்தில் ஒரு வெட்டு வெட்டும்போது அம்மரத்தினுள்ள சக்தி வந்து தாக்குவதால் தூக்கியெறியப்படுவதாக நம்பப்படுகின்றது. பின்னர் அனுமாருக்குத் தெய்வமாடுபவர் ஒரு வெட்டினை வெட்டுகின்றார். பிறகு அம்மரக்கிளையினை வதனமார் வெட்டி, கீழே வீழ்த்துகின்றார்.

இதன்பின்னர் அங்கு படைக்கப்பட்ட பயிற்றங்காய், வெண்டிக்காய், பச்சைச்சோழன் போன்றவை அனைவருக்கும் பகிர்ந்தளிக்கப்படுகின்றன. பின்னர் வதனமாருக்கு தெய்வமாடுபவர் இரண்டு ஆண்களைத் தெரிவுசெய்கின்றார். இவ்வாறு தெரிவுசெய்யப்பட்டவர்கள் தங்களின் வாயில் துணியினைக்கட்டி, வெட்டிய அத்திமரத்தினைத் தூக்கித் தோளில் வைத்துக் கோயிலுக்கு எடுத்துச்செல்கின்றனர். இவ்வாறு மரத்தினைத் தூக்கி வரும்போது அது தூக்கமுடியாத பாரமாய் இருப்பதாகவும் உடலை யாரோ அழுத்துவதுபோல் இருந்ததாகவும் கூறுகின்றனர். மேலும் அவர்கள் அருள்வயப்பட்டநிலையில்

அம்மரத்தினைத் தூக்கி வருகின்றனர். இந்நிகழ்விற்குப் பிறகு இவர்களுக்கு காய்ச்சல் வரும் என்ற நம்பிக்கையும் காணப்படுகின்றது. அத்திமரம் ஊர்வலமாகக் கோயிலுக்கு எடுத்துவரப்பட்டு அது சுவாதி அம்மன் பந்தல் முன் நடப்படுகின்றது. அத்திமரத்தின் இலை புனிதமாகப் பார்க்கப்படுகின்றது. அதனால்; அதன் இலைகளை வீடுகளுக்கு எடுத்துச்சென்று வழிபடுகின்றனர். இத்துடன் இவ்வழிபாடு நிறைவு பெறுகின்றது. வதனமார் வழிபாடு நிறைவுபெற்ற பின்னர் வழக்கம்போல் மாரியம்மனுக்குரிய வழிபாடுகள் ஆரம்பமாகின்றன.

ஈழத்துப்பூரடனார் எழுதிய வதனமார் வழிபாடு ஓர் மதிப்பீடு என்னும் நூலில் வதனமார் தோற்றப் பாடல்கள், வதனமார் ஊர்சுற்றுக்காவியம், வதனமார் தேனெடுக்கும் காவியம், வதனமார் குழுமாட்டுக் காவியம் போன்ற பாடல்களின் தொகுப்புக்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இந்நூலானது மட்டக்களப்பில் வழக்கிலுள்ள வதனமார் வழிபாடு தொடர்பான முக்கிய நூலாக அமைகின்றது. ஈழத்துப்பூரடனார் இந்நூலில் வதனமார் பற்றிய தகவல்களை வாய்மொழித் தகவல்களிருந்தும் ஏடுகளிலிருந்தும் சேர்த்துத் தொகுத்துள்ளார். அத்துடன் 1970களில் பட்டிகளுக்குச் சென்று அங்கு வாழ்ந்த பட்டிக்காரர்கள் பற்றியும் தகவல்களைச் சேகரித்துள்ளார். வதனமார் குழுமாட்டுக்காவியம் என்பதில் வதனமார் நாதனையில் நகரமைத்து குழுமாடு பிடித்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. குழுமாடு என்பது காடுகளில் அலைந்து திரியும் காட்டுமாடு. வதனமார் தேனெடுக்கும் காவியத்தில் இரண்டு பகுதிகள் உள்ளன. அவை: மூதாதையரை வழிபடும் பாடல், தேனெடுக்கும் பாடல். இந்நூலிலுள்ள எல்லாப்பாடல்களும் இறைவணக்கம், காப்பு, மங்களம் போன்ற அமைப்பினைக் கொண்டவை. பெரும்பாலும் காப்புப்பாடல்களில் பிள்ளையார் வணக்கம் இடம்பெறுகின்றது. அதேவேளையில் பிள்ளையார் தவிர சிவன், திருமால், உமை போன்ற தெய்வங்களும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர்.

வதனமார் குறித்த தோற்றக்கதைகளை அவர்களின் பிறப்புடன் தொடர்புடைய கதைகள், இலங்கையில் வதனமார் வருகை பரவல் குறித்த கதைகள், வதனமார் வழிபாடு தொடர்பான கதைகள் என வகைப்படுத்தலாம். வதனமார் யானைகட்டு அகவல் வதனமார்கள் தோற்றம் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது. இக்கதையில்

அயோத்தியில் வதனமாரும் அவரது தலைவரான மங்கலனாரும் தோன்றியதாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. அக்கதை வருமாறு:

சுவாதி அம்மனின் அருளினாலும் பரராசமுனிவரின் உதவியுடன் பிராமணக்குலத்துப் பெண்ணான கனகமணி என்பவள் திருமாலை நோக்கித் தவமிருக்கின்றாள். திருமால் அவளுக்கு வரமாக ஒரு தாமரைப்பூவினைக் கொடுக்கின்றார். தாமரைப்பூவிலிருந்து வதனமாருக்குத் துணைசெய்யும் மங்கலனார் உருவாகின்றார். மேலும் அவ்வரத்தின் பயனாகக் கனகமணி கர்ப்பந்தரித்து 106 வதனமார்களைப் பெற்றெடுக்கின்றார். வதனமார்கள்; ஊர்சுற்ற ஆசைகொண்டு மங்கலனாரின் உதவியுடன் அயோத்தியிலிருந்து புறப்பட்டுத் தெற்கே மதுரையில் தங்கி இராமேஸ்வரம் வந்தனர். அங்கிருந்து கந்தமாபர்வதம் என அழைக்கப்படும் திருகோணமலைக்கு வந்து, அங்கு தம்பலகாமத்தில் தங்கி, கந்தளாயில் நீராடி அங்கிருந்து கொட்டியாரம், கிளிவெட்டி ஊடாகத் தம்மன்கடவை சென்று தங்கியுள்ளனர். அங்குக் குழுமாடு, யானை, எருமை போன்ற வன விலங்குகளைப் பிடித்து அடக்குவதே இவர்களது பொழுதுபோக்காகவும் விளையாட்டாகவும் இருந்துள்ளது. வதனமார்கள் இவ்விலங்குகளைப் பிடிப்பதற்காய் வில், அம்பு, வெளுக்கயிறு , பொல், மந்து, வெளுகண்டகோடாரி, கையம்பு, கிரிசவடி, தண்டம், வாள் போன்ற ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்தினர்.

பின் திருக்கோயில், தம்பட்டை போன்ற இடங்களினூடாகக் கல்முனை வந்து தங்கி அங்கிருந்து மக்களுக்கு அருள் கொடுத்துள்ளனர். பின் அங்கிருந்து கொக்கட்டுச்சோலை மணலப்பட்டிக்கு வந்து தங்கியுள்ளனர். இறுதியாக அவர்கள் வில்லுக்குளத்தோரம் என்ற இடத்தில் தங்கியிருக்கும்போது காக்காய்வதனன் என்ற வதனமார் வெள்ளைக்கிடா ஒன்றிருப்பதாகத் தகவல் சொல்ல, எல்லோரும் மகிழ்ச்சியோடு சென்று கிடாவினை அடக்க முயன்றுள்ளனர். ஆனால் அந்தக் கிடாவினை அவர்களால் அடக்க முடியவில்லை. இதன்போது அதிக வதனமார்கள் இறந்துவிடுகின்றனர். இதனால் அவர்கள் சுவாதி அம்மனை வேண்டுகின்றனர். சுவாதிஅம்மன் வெள்ளைக்கிடாவினைப் பார்த்துக் கோபப்பட்டு வேதமந்திரங்கள் ஓத, கிடா இறந்துள்ளது. மேலும் சுவாதி அம்மன் தன் சக்தியினால் இறந்துவிட்ட

> பாலவதனமார்களை எழுப்பி 'நீங்கள் வெள்ளைக்கிடாவினை அடக்கத் தவறியதால் தேவலோகம் வரக்கூடாது; இங்கேயே தங்கி, பட்டிக்குப் பாலமிர்தம் உண்டுபண்ணி மக்களுக்கு உதவியாக இருங்கள்' எனக் கூறியுள்ளார் (மேலது.47)

இக்கதையில் வனவிலங்குகளைப் பிடித்து அடக்கும் குழுவினராக வதனமார்கள் காணப்பட்டுள்ளனர் இவர்கள் கூட்டமாக இடம்பெயர்ந்து வந்ததனையும் அவ்வாறு வரும்போது குறிப்பிட்ட இடங்களில் தங்கியுள்ளதனையும் இப்பனுவல் விவரிக்கின்றது. அத்துடன் இலங்கையில் அவர்கள் நிரந்தரமாகத் தங்கியதற்கான காரணத்தினையும் குறிப்பிடுகின்றது. அதாவது கிடாவினை அடக்கத்தவறியதால் இங்கே தங்கிப் பட்டிகளைப் பாதுகாக்கும்படிச் சுவாதியம்மன் கூறியதாகக் குறிப்பிடுகின்றது. இக்கதையை போலச் செய்தலாகவே வதனமார் சடங்கும் நிகழ்கின்றது. என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

முடிவுரை

இலங்கையில் மட்டக்களப்பில் நிலவும் வதனமார் வழிபாடு குறித்த ஈழத்துப்பூராடனாரின் வதனமார் வழிபாடு ஒரு மதிப்பீடு என்னும் நூலையும்; சமகாலத்தில் வம்மடியூற்று, 40 ஆம் கிராமம் ஆகிய பகுதிகளில் மேற்கொண்ட கள ஆய்வுத்தரவுகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு இக்கட்டுரை எழுதப்பட்டுள்ளது.

ஈழத்துப்பூராடனார் தொகுப்பு நூலில் இடம்பெற்றுள்ள கதைகளிலிருந்து ஒரு சமூகத்தினர் கூட்டமாய்ப்பயணம் செய்து தம்பலகாமம், கதிரவெளி, நாதனை போன்ற பகுதிகளில் தங்கி நிலையாக வாழத்தொடங்கியதற்கான குறிப்புக்களைக் காணமுடிகின்றது. வதனமார்கள் ஒரு குழுவாகப்பயணம் செய்து வந்தவர்கள் என வதனமார் ஊர்சுற்றுக் காவியம் குறிப்பிடுகினறது. இவர்கள் சில பகுதிகளில் தங்கி, மாடுகளைப்பிடித்தும் தேனெடுத்தும் தொடர்ந்து பயணம் செய்துள்ளனர். சில பகுதிகளில் நிலையாக வாழ்கின்றனர். இவர்களின் தொழில் குழுமாடுகளைப்பிடித்துக் கால்நடைகளாகப் பழக்குதலாகும். மாடுகளைப்பிடித்துப் பழக்கும் ஓர் இனக்குழுவாக வதனமார்கள் இருந்துள்ளனர். வதனமார் தொடர்பான கதைகளும் சடங்குகளும் அவர்களைப்

பன்மைத்தன்மையிலேயே குறிப்பிடுகின்றன. அத்துடன் வனவிலங்குகள் எங்கிருக்கின்றன என்பதனைத் தெரிவித்தல், ஆயுதங்களைத் தயார்படுத்தல் என ஒவ்வொரு வதனமாரும் ஒரு பொறுப்பினை வகிப்பவராகக் காணப்பட்டுள்ளார். எனவே வதனமார் ஒரு கூட்டமாக வந்து பரவிய குழுவினராக அனுமானிக்கலாம். இவர்கள் பின்னர் படிப்படியாகக் கால்நடை வளர்ப்புச் சமூகமாய் மாற்றம்பெற்றுள்ளனர். இச்சமூகத்தினரின் சமூகப்பரவலை வழக்காறுகள், வழிபாடுகள் போன்றவை மூலமாக அறியமுடிகின்றது. ஓரிடத்தில் இருந்து வந்து தங்கிப் பின்னர் மெல்ல மெல்லச் சிறுகுழுக்களாய்ப் பரவியதன்மூலம், ஓர் இனக்குழுச் சமூகமாய் வதனமார்கள் வாழ்ந்திருக்க வாய்ப்புக்களுள்ளன அதாவது பட்டிக்காரர்களிடம் மட்டும் நிலவிய இவ்வழிபாடு விவசாய சமூகத்தின் வழிபாடாகப் பரிணமிக்கின்றது எனலாம். எனவே இங்கு வாழ்ந்த ஒரு மேய்ச்சல் சமூக வாழ்வியலைக் கொண்ட பழங்குடியினரின் வாழ்வியலின் ஒரு பகுதியாக நிலவிய வதனமார் வழிபாடு சமகாலத்தில் ஒரு பொதுவழிபாடாக விளங்குவதாக அனுமானிக்கலாம்.

காத்தவராயனை மாரியம்மனின் மகனாகக் கருதியே வழிபடுகின்றனர். இவ்வழிபாட்டில் இத் தெய்வம் இளைஞர்களக்குரிய தெய்வமாக சித்தரிக்கப்படுகின்றது. அத்துடன் காத்தவராயன் ஆரியப் பூமாலையைத் திருமணம் செய்ய நினைத்தல் மாரியம்மன் தடுத்தல் போன்றவற்றைச் போலச் செய்கின்றனர். சில கோயில்களில் இக்கதையை பூசாரி உடுக்கடித்துப்பாட கட்டாடிகள் அபிநயப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. மாரியம்மன் வழிபாட்டில் இணைந்துள்ள இவ்விரு துணைத் தெய்வங்களும் வேறுபட்ட சமூகங்களால் பின்பற்றப்படுகின்றன. வதனமார் தெய்வத்தை விவசாயத்தை மேற்கொள்ளும் மக்கள் வழிபடுகின்றனர். காத்தவராயன் பொதுவான தெய்வமாக விளங்குகின்றது.

உசாத்துணை நூல்கள்

ஈழத்துப்பூராடனார். 2000. வதனமார் வழிபாடு ஒரு மதிப்பீடு. கனடா: கனடிய ஜீவா பதிப்பகம், நிழல் வெளியீடு.

நடராசா, எஃப்.எக்ஸ்.சி. 1998. மட்டக்களப்பு மான்மியம். மட்டக்களப்பு: மாவட்ட கலாச்சார பேரவை.

நந்தகுமார் வர்ணராவ். 2015. கதிரவெளிப்பிரதேசத்தின் வதனமார் சடங்கும் அதன் ஆற்றுகைசார் அம்சங்களும். மட்டக்களப்பு: நடன நாடகத்துறை, சுவாமி விபுலானந்த அழகியற் கற்கைகள் நிறுவகம். (நுண்கலைமாணி ஆய்விற்காய் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆய்வேடு.)

பரமசிவன், தொ. 2012. தெய்வங்களும் பண்பாட்டு அசைவுகளும். சென்னை: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் வெளியீடு.

லூர்து, தே. 2004. சாதிகளின் இடப்பெயர்ச்சிக் கதைகள் சனங்களும் வரலாறும், பிலவேந்திரன். சு. (பதி.), வல்லினம், பக்: 100-114.

முத்தையா, இ. 2010. அடித்தள மக்களின் குறியீட்டுப் பயணவெளிகள். சென்னை: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் வெளியீடு.

சபாபதி, அ. 2012. மாரியம்மன் மான்மியம் (தாமரைக்கேணி ம.பு). கனடா: வல்வை வரலாற்று ஆவணக்காப்பகம்.

கந்தையா, வீ.சி. 1964. மட்டக்களப்புத் தமிழகம். யாழ்ப்பாணம்: ஈழகேசரிப் பொன்னையா நினைவு மன்றம்.

தருமராஜன், டி. 2002. சனங்களின் சாமிகள். பாளையங்கோட்டை: நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வு மையம்.